—Δὲν βγάζομε τώρα ψωμί. Ἔχομεν ἀπεργίαν.
—Περίεργον πρᾶγμα. Καὶ οἱ ψωμάδες καὶ οἱ χασάπιδες ἔχουν ἀπεργίαν. Μόνον οἱ κλέπται δὲν κάμουν ἀπεργίαν ἐδῶ.
—Πῶς νὰ κάμουν, τζελεμπῆ, ἀπεργίαν οἱ κλέπται. Ὅποιος κάμῃ ἀπεργίαν πληρόνει τζιτζῆ· ναχτὶ πέντε λίραις καὶ κάθεται καὶ φυλακή. Τοὺς συμφέρει αὐτὸ τὸ πρᾶγμα;

— Δὲν ἔρχομαι σᾶς λέγω. Δανείσατέ μου παρακαλῶ. Ἐν εἰκοσιοκτάρικον.

— Ἐν εἰκοσιοκτάρικον!... ἀλλά... δὲν ἔχω δυσκολίαν, πλήν...

— Λοιπὸν πῶς θὰ ἔλθω εἰς τὸ γεμά σας;

— Ὅπως πάντοτε.

— Δέκα φορὰς ἐγεμμάτισα καὶ ἕνα μπουκέτο δὲν ἔφερα ποτὲ τῆς κυρίας συζύγου σας· λοιπὸν πῶς νὰ ἔλθω; Δότε μου τὸ εἰκοσιοκτάρικον νὰ τῆς φέρω ἕνα μπουκέτο.

— Ἄλλην ἡμέραν λοιπὸν συντρόγομεν ὅπου θὰ ἔχω καὶ ἱμάμ-μπαλντί.

* * *

Ὁ τοῦ καρνεβ'ου Π. ὑπηρέτης εἶχε μεταβῇ εἰς τρία διάφορα μέρη τῆς πόλεως πρὸς ἐκτέλεσιν παρεγγελιῶν τοῦ δικηγόρου κ. Ω.

Ὁ δικηγόρος κατόπιν εἶπε πρὸς τὸν ὑπηρέτην νὰ περάσῃ τὸ πρωὶ ἀπὸ τὸ σπίτι διὰ νὰ τοῦ δώσῃ τὴν ἀμοιβήν του.

Ὁ ὑπηρέτης τὴν ἐπισύραν μεταβαίνει.

— Νὰ σοῦ πῶ, Χαραλάμπη, τὸν λέγει, δὲν εἶναι καλλίτερα νὰ ἐλθωμεν εἰς μίαν συμφωνίαν;

— Ἀκλαθᾶ... τί ἀγαπᾶτε;

— Περιμένω τὴν ἔκβασιν μιᾶς δίκης, ἐν ἐπιτύχω θὰ πάρω 14,000 δραχ. θέλεις νὰ ἔχῃς τὸ 20 τοῖς ἑκατὸν ἀντὶ τῆς ἀμοιβῆς σου;

— Ναί... Ἐχετε δίκαιον... δὲν ἀρνοῦμαι. Προτιμῶ ὅμως μίαν ὁρισμένην νῶρα.

* * *

Ὁ κ. Γ. εἰσέπραξε εἰς τὴν συναναστροφὴν τῆς κ. Ω. Μεταξὺ τῶν κυριῶν παρεκάθητο καὶ ἡ δεσποινὶς Σ. νόστιμος νέα πλὴν πτωχοτάτη. Ἡ δεσποινὶς ἔφερεν εἰς τὸν δάκτυλον δακτύλιον μονόλιθον. Ὁ ἀδάμας ἦτον ὡραῖος καὶ εἶχε μέγεθος κόκκου κεχρῆ.

Πάντες μετὰ περιεργείας παρετήρουν τὸν ὡραῖον ἀδάμαντα, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀγοράσει ἡ δεσποινὶς ἀντὶ 380 δραχμῶν, ὡς ἔλεγε.

Περὶ τὴν ἑνδεκάτην μεταξὺ τῶν ἀναχωρησάντων κυριῶν ἦτο καὶ ἡ δεσποινίς. Ἀντοσούτου καὶ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ της ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ ὡραίου ἀδάμαντος τῆς πενεστάτης κόρης.

— Τί τὸ θέλετε, ἔλεγον ἡ οἰκοδέσποινα, ὁ ἀδάμας εἶναι λαμπρότατος.

Ἡ λαμπρότης τοῦ ἀδάμαντος ἀποδεικνύει ὅτι ἡ πτωχὴ νέα ἤτις τὸν φέρει εἶναι λάσπη.

* * *

Ὁ κ. Ω. υἱὸς πομπέως ἀνεδείχθη ἀξιόλογος ἐπιστήμων ἅμα δὲ διὰ τῆς δραστηριότητός του ἐγένετο μετά τινα ἔτη καὶ πλούσιος.

Μετὰ τοῦ κυρίου τούτου ἔλθων εἰς φιλονικείας ὁ κ. Φ. ἀνὴρ ἐξ εὐγενῶν, ὡς λέγουσι, καταγόμενος, κατέχων καὶ θέσιν δημοσίαν ἀξιόλογον καὶ πιερ ἁμαθὴς ὤν.

Κατὰ τὴν ἔξοψιν τῆς φιλονεικίας λέγει οὗτος πρὸς τὸν ἐπιστήμονα.

— Δὲν ἐκάμετε κακὰ νὰ ἐνθυμεῖσθε κάποτε καὶ τὸν καταγωγήν σας.

— Τοσον εἶναι σκληὸς ὅτι τὴν ἐνθυμοῦμαι, δύστε τὸν ἠθέλετε εἴσθαι σεῖς υἱὸς τοῦ πατρός μου θὰ ἤσασθε γουρουνοβοσκός.

* * *

Ὁμολογοῦμενον εἶναι ὅτι ἅλα τὰ πάθη εἶναι ἰσχυρότερα εἰς τὰς γυναῖκας. Τὸ δεινὸν τοῦτο ὅμ, δηλ. ἡ γυνὴ, γίνεται ὅτε μὲν ἁρπί; ὅτε δὲ ὁ τολμητέρτερος τῶν κακοῦργων ὡς ἐκ τῶν παθῶν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν φιλαργυρίαν ἰδίως καὶ τὴν ἀπληστίαν τῆς γυναικὸς νὰ ὁ λόγος.

Ἡ κ. Σ. γνωστὴ διὰ τὸν ὡραιακὸν αὐτῆς χαρακτῆρα, μετέβη πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος εἰς τὴν οἰκίαν τῆς θυγατρὸς της Α. ἥτις ἦτο νύμφη πέρυσι καὶ εὐρίσκετο εἰς ἀνωμασίαν κατόπιν ἡνίκεν ἅλα τὰ δολάπια, ἐβαζεν εἰς ἅλαις ταῖς κόχαις τοῦ οἴκου μὴ εὕρῃ τι... ὄχι διὰ νὰ κλέψῃ, ποτέ! ἀλλὰ διὰ νὰ ἠλεγχομήσῃ. Ἀνακαλύψει ἐπὶ τέλους φτελὲν μὲ 30 ββέλλας.

— Αὐτὰς τί θὰ τὰς κάμῃς; ἐρωτᾷ τὴν κόρην της.

— Αὐτὰς τὰς εἴχομεν πάρει κατὰ διαταγὴν τοῦ ἰατροῦ διὰ τὸ στῆθος, πλὴν ὁ ἰατρὸς κατέλοιπὸν καὶ θὰ τὰς ἐπιστεκίψωμεν.

— Πρὶν τὰς ἐπιστρίψετε δὲν ἦτο καλλίτερον νὰ τὰς μεταχειρισθῇ τις;

— Ἐγὼ ὄχι.

— Νὰ τὰς πάρω ἐγώ;

— Τί θὰ τὰς κάμῃς μαμά; Σεῖς εἶσθε ὑγειεστάτη.

— Ὄχι κάτι χρειάζονται.

Περνεῖ τὴν φιλὴν καὶ μεταβαίνει εἰς τὸν οἶκόν της τροχάδην. Ὑπάτει ἐπὶ τῆς κλίνης· καλεῖ τὴν ὑπηρέτριαν καὶ αἱ 30 ββέλλαι τίθενται...

Ἀλλὰ 30 ββέλλαι θερμοκρασίαι δὲν ἔκαιξαν τῆς ἐρρώμενον καὶ τὸν τελευταῖον σταγόνα, διατελεῖ δὲ πρὸ ἓξ ἡμερῶν ἐν λειποψυχίᾳ.

Ἀδιάφορον, ὡρελήθη τὴν χρῆσιν τῶν ββελλῶν. Ἄρκει.

Ἔτος Ζ Σμύρνη, τῇ 14 Ἰανουαρίου 1881 Ἀριθ 79

ΒΕΛΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Συντάκται
Γ. ΚΑΡΤΑΝΗΣ
ΕΤΡΠΙ. ΣΕΚΙΑΡΗΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
Ἐν Σμύρνῃ, ἐτησίως, ... Μετ. 2, 04
» ἑξαμήνου, ... » 1, 02
Ἐκτὸς τῆς Σμύρνης (μόνον ἐτησίως) τῇ προσθήκῃ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν.
Τιμὴ καταγωρίσεως ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἑνὸς ἢ τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν.

Διευθυντὴς Ε. ΣΕΚΙΑΡΗΣ
πρὸς ὃν ἀπευθυντέον
πᾶσαν ἀλλαγήν.
Δι' ὁδὸς Βαλτατζῆ, ἀριθ. 9.

Σμύρνη, τὴν 14 Ἰανουαρίου 1881.

Ἡ Κατάστασις.

Αἱ εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις ἐξακολουθοῦσιν ἀντλοῦσαι εἰς τετριμμένον πίθον, ὡς ἐσχάτως καὶ ὁ ἄγγλος ὑφυπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν διεκήρυξε καὶ ὡς ἐκ διαφόρων ἄλλων τεκμηρίων ἐξάγεται. Καὶ ἐργάζονται μάλιστα μετὰ πάσης πιθανότητος ἐπιτυχίας εἰρηνικῆς λύσεως καὶ ὄχι εἰς τὸν ἀέρα, ὡς διεκηρύχθη εἰς τὸ ἀγγλικὸν Κοινοβούλιον. Αὐτὸ ὅμως τὸ μετὰ πάσης πιθανότητος ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται εἰμὴ ὅτι ἡ εἰρηνικὴ λύσις θὰ κατορθωθῇ μετὰ τὴν πολεμικήν. Ὅσον ἀφορᾷ τοῦτο τὸ «Βέλος» σᾶς τὸ διακηρύττει ὄχι πλέον μετὰ πάσης πιθανότητος ἀλλὰ μετὰ πάσης βεβαιότητος. Λοιπόν, αἱ δυνάμεις ἐργάζονται μετὰ πάσης βεβαιότητος ἐπιτυχίας εἰρηνικῆς λύσεως τοῦ τουρκοελληνικοῦ ζητήματος μετὰ τὴν πολεμικὴν λύσιν αὐτοῦ, ἡ μᾶλλον μετὰ τὸ προπανάκρουσμα τοῦ πολέμου.

Φαίνεται ὁπωσδήποτε ὅτι αἱ δυναμεις ἐδικόν των σχέδιον εἰρηνικῆς λύσεως δὲν ἔχουν, διότι δὲν τὰς ἐμέινε τοιοῦτον, διότι τὰ μετεχειρίσθησαν ὅλα, καὶ περιμένουν νὰ τοὺς δώσουν τὸ σχέδιον αὐτοῦ οἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι. Σχέδια θέλουν καὶ ἀδιάφορον τί σχέδια θὰ ἦναι καὶ ποῖοι τὰ δίδουν. Κατὰ συνέπειαν, τὸ χθεσινὸν τηλεγράφημα μᾶς ἀναφέρει ὅτι πολλαὶ τῶν δυναμεων παρεδέχθησαν τὸ σχέδιον τὸ ὁποῖον δίδει ἡ Τουρκία εἰς τὴν τελευταίαν της ἐγκύκλιον.

Νὰ ἦσθε βέβαιοι ὅτι καὶ ἄλλο σχέδιον καὶ ὅλως ἀντίστροφον τοῦ δοθέντος ἐὰν ἐδίδεν ἡ Τουρκία ἢ ἡ Ἑλλὰς καὶ ἐκεῖνο θὰ τὸ παρεδέχοντο πολλαὶ τῶν δυνάμεων, διότι, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἴπομεν, αἱ δυνάμεις διῳδῶν ἀπὸ σχέδια, διότι εἰς τὴν διπλωματίαν ἔπεσε κοραλλὶ ἀπὸ σχέδια εἰρηνικῆς λύσεως. Τὸ κακὸν καὶ ἀλέθριον εἶναι ὅτι οἱονδήποτε σχέδιον ὑποβληθῇ εἰς αὐτὰς δὲν τὸ παραδέχονται ὅλαι, ἀλλὰ μόνον, καὶ πάντοτε, πολλαὶ ἐξ αὐτῶν.

Καὶ ἐν περιπτώσει πλὴν καθ' ἣν τὸ παραδέχονται ὅλαι, δὲν θὰ τὸ παραδεχθῇ ὁ ἕτερος τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ἐπειδὴ αἱ δυνάμεις, καὶ ἐὰν συμφωνήσουν εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ σχεδίου, δὲν θὰ συμφωνήσωσιν εἰς τὴν ἐκδίασιν τοῦ μὴ παραδεχομένου τοῦτο, διότι ἄλλο τὸ ἓν καὶ ἄλλο τὸ ἄλλο, διὰ τοῦτο τὸ συμπέρασμα εἶναι ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πάντοτε, δηλαδὴ τίζες Γιάννη, τείχα πάντα.

Ἤρχισαν αἱ εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις νὰ φοβῶνται πολὺ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος ἐπικειμένου πολέμου καὶ εἰς τοῦτο δέον νὰ ἀποδοθῇ ἡ μεγάλη των προκοπὴ εἰς τὴν λύσιν τοῦ ἀφορῶντος τὰ δύο ταῦτα κράτη ζητήματος. Ὁ γαλλὸς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν μάλιστα, ἡ πρώτη νὰ πέσῃ τουρκικὴ ἢ θὰ χρυσῇ ἢ θὰ φύγῃ διὰ τὸ ἄλλο ἡμισφαίριον, διότι, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν ἐγκυκλίων του, ἡ μία τῶν ὁποίων διαδέχεται τὴν ἄλλην, βλέπει εἰς τὸν ὕπνον του ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν ἀνασταυρωμένην καὶ κατακλυσμόν παγκόσμιον. Τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος ποτὲ δὲν ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν ἰδέαν ὅτι ἦσαν ὄξιαι νὰ τρομάξουν τόσον πολὺ τὴν Εὐρώπην καὶ τοὺς διπλωμάτας της. Τί γέλοια θὰ κάμῃ μὲ αὐτὰς τὰς γαλλικὰς ἐγκυκλίους ὁ Βίσμαρκ! Εἶναι ἐλεεινὰ πράγματα.

Φαίνεται ὅτι εἰς τὴν μεταβολὴν ταύτην, τὴν ὅσω αἰφνίδιον τοσοῦτον καὶ παράδοξον, τῆς γαλλικῆς πολιτικῆς ἔχει νὰ κάμῃ πολὺ τὸ ζήτημα τῆς Τύνητος, δηλαδὴ ἡ ἐκεῖ αὐγρουσεις των γαλλικῶν καὶ ἰταλικῶν συμφερόντων, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὁ δαιμόνιος Βίσμαρκ ἐγνώρισε νὰ ἐπωφεληθῇ καὶ νὰ καταστήσῃ τὴν γαλλικὴν πολιτικὴν δορυφόρον καὶ ὑποχείριον τῆς ἑαυτοῦ καὶ τῆς συμμάχου του Αὐστρίας. Ὁ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἰταλίας συναγωνισμὸς ἐν Τύνητι ὀλίγου δεῖν νὰ προβῇ πρό τινος εἰς ῥῆξιν μεταξὺ τῶν δύο τούτων κρατῶν, ἐξ ἧς θὰ ἐπωφελεῖτο ἡ παραδοκοῦσα κατάλληλον εὐκαιρίαν Γερμανία καὶ θὰ ἐπανελάμβανε τὰ καλὰ τοῦ 1870. Τοιαύτην πιθανότητα, γερμανοαυστροϊταλικὴν δηλαδὴ συμμαχίαν, θέλουσα νὰ προλάβῃ ἡ Γαλλία ἔσπευσεν ἀπὸ κοντὰ τὴν Αὐστρίαν καὶ Γερμανίαν καὶ τὴν φιλίαν ταύτην ἡ Γαλλία πληρώνει πολὺ ἀκριβὰ, καταστᾶσα ὄργανον τῆς ἀνατολικῆς πολιτικῆς τῆς Γερμανίας καὶ Αὐστρίας καὶ ἀρνουμένη σήμερον οὐ μόνον τὰς ὑποχρεώσεις της ἀλλὰ καὶ τὰς ἀρχάς της ἐν πλήρει δημοκρατίᾳ.

Τὸ τελευταῖον τηλεγράφημα ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὰς φληροφορίας τὰς ὁποίας ὁ ἀγγλικὸς «Χρόνος» ἔχει ἀπὸ καλὸν μουνάρι, δηλαδὴ ἀπὸ καλὴν πηγήν, ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνδιάσκεψις, ἡ ὁποία ἔχει ἐντολὴν νὰ λύσῃ τὸν νέον Γόρδιον δεσμόν, δηλαδὴ τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα, θὰ συνέλθῃ εἰς τὴν ἐν λόγῳ πόλιν πολὺ γρήγορα. Ἀκόμη δὲν τὸν εἴδαμε καὶ Γιάννη τὸν ἐγράψαμε. Ἂς τὸν παραδεχθοῦν θὰ πρῶτον ὅλαι αἱ δυνάμεις καὶ ἔπειτα βλέπομεν πότε θὰ συνέλθῃ. Ἡ τουρκοελληνικὴ διαφορὰ θὰ λυθῇ εἰς τοὺς Φιλίππους καὶ ὄχι ἀλλοῦ.

Τέλος πάντων οἱ Περουβιανοὶ τὴν ἐπαθαν εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν καὶ ἔπηραν εἰς τὸν λαιμόν των καὶ τοὺς Βολιβιανούς. Οἱ Χιλιανοὶ κατέλαβον τὴν Λίμαν καὶ δὲν μένει τώρα τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ συνομολογηθῇ ἡ εἰρήνη.